

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 79/2017
09.02.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Лидије Човић, поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Београду К 131/2013 од 23.11.2016. године и К 131/2013-Кв 3817/16 од 09.12.2016. године, у седници већа одржаној дана 09.02.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду К 131/2013 од 23.11.2016. године и К 131/2013-Кв 3817/16 од 09.12.2016. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К 131/2013 од 23.11.2016. године, одбачен је као неблаговремен захтев браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Лидије Човић, за накнаду трошкова кривичног поступка од 04.11.2016. године.

Решењем Вишег суда у Београду К 131/13 – Кв 3817/16 од 09.12.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Лидије Човић од 01.12.2016. године, изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења бранилац по службеној дужности окривљеног АА, адвокат Лидија Човић, поднела је преко адвоката Даре Хут, захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 487. став 1. ЗКП, те је након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда и због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том Законнику.

Чланом 483. став 1. ЗКП, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Репблички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а у ставу 3. истог члана предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Према одредби члана 485. када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени сходно одредби члана 71. тачка 5) ЗКП, такав захтев може поднети само из разлога таксативно набројаних том одредбом, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом и то у року од 30 дана од када је окривљеном достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редован правни лек.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произлази да бранилац окривљеног може поднети захтев за заштиту законитости само због повреда закона таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, које су учињене на штету окривљеног.

Имајући у виду да је првостепеним решењем одбачен као неблаговремен захтев браниоца по службеној дужности окривљеног за накнаду трошкова кривичног поступка, да је другостепеним решењем одбијена као неоснована жалба браниоца по службеној дужности изјављена против првостепеног решења, те да је бранилац окривљеног по службеној дужности захтев за заштиту законитости поднела против наведених решења у своје име због повреда закона учињених на своју штету, на шта по закону није овлашћена што произлази из цитираних законских одредби, то, по налажењу овог суда, бранилац окривљеног по службеној дужности у конкретном случају није овлашћено лице за подношење захтева за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је из изнетих разлога, захтев одбацио као недозвољен у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић